

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Сливен, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Янакиева
Членове: Мартин Цв. Сандулов
Стефка Т. Михайлова Маринова

като разгледа докладваното от Надежда Н. Янакиева Въззивно гражданско дело № 20232200500096 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано въз основа на жалба против действия на ЧСИ и се движи по реда на гл. XXXIX, р-л I от ГПК.

С жалбата длъжникът заявява, че разносните са изчисление в несъответствие на ГПК, ЗЗД и тарифата за таксите на ЧСИ по ЗЧСИ с включен ДДС. Освен това се оплаква, че изпълнението е насочено срещу несеквеструеми вещи, тъй като бил наложен запор на пенсията му, която била в размер под 780 лв., включително и по банкова сметка в Юробанк България АД. Прави възражение за размера на изтеклите законни лихви, понеже била изтекла максимална погасителна давност на всички лихви над сумата 3 044, 10 лв. Иска от съда да се произнесе дали нормите на глава първа, чл. 1 – 3 от ГПК, глава втора, чл. 5-13 от ГПК са задължителни за ЧСИ.

Не е постъпило в законовия срок писмено становище от страна на вискателя в изпълнителното производство.

ЧСИ е изложил подробни писмени мотиви, като счита жалбата за допустима в частта относно наложения запор, но неоснователна, развива съображения в тази насока. В останалите ѝ части я намира за недопустима с оглед нормата на чл. 435 от ГПК.

Жалбата е подадена чрез ЧСИ от длъжник в изпълнителното производство против действия, свързани с налагане на запор и с начисляване на такси.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Изпълнително дело № 20229150402634 по описа на ЧСИ Гергана Грозева е образувано на 29.11.2022г. по молба на вискателя А. Б., въз основа на изпълнителен лист от 21.03.2013г., издаден по ч.гр.д. № 109/2013г. по описа на КРС, против И. Д. В. /жалбоподател в това производство/, за следните суми: 10 000 лв. главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 19.03.2023г., до окончателното ѝ погасяване. С молбата за образуване вискателят е поискал пълно имуществено проучване на длъжника, а при определяне на способите е възложил чл. 18 ЗЧСИ, като е заплатил авансови такси по т.1,5,2,9,31 от ТТРЗЧСИ. Извършени са справки: ГРАО; НАП-ТД, пенсия; БНБ; ИКАР. Изискано е удостоверение по чл. 191 ДОПК, респективно държавата е присъединена за дължимите ѝ публични вземания от длъжника - 18.12.2022г. ПДИ изх.№ 3744/12.01.2023г, ведно с копие от изпълнителен лист и уведомяване за наложени запови на пенсия, банкови сметки в УНИКРЕДИТ БУЛБАНК АД и ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ АД, е връчена на длъжника на 23.01.2023г. Със заповрно съобщение изх.№ 3745/12.01.2023г е наложен запов на банкови сметки в Уникредит Булбанк АД - на 20.01.2023г. Със заповрно съобщение изх. № 746/12.01.2023г. е наложен запов на банкови сметки в Юробанк България АД - на 19.01.2023г. Със заповрно съобщение изх.№ 3747/12.01.2023г. е наложен запов на секвестрируемата част от пенсията на длъжника в ТП НОИ Сливен - на 16.01.2023г.

На 06.02.2023г е подадено възражение вх.№ 6977 от длъжника. ЧСИ му е указал да отстрани нередовности по него и на 20.02.2023г. със заявление № 10181/20.02.2023г, жалбоподателят е с което ги отстранява и прави допълнителни искания.

Препис от жалбата е връчен на вискателя на 15.03.2022г., в срока няма постъпило писмено възражение.

Като се запозна с доводите на жалбоподателя, мотивите на ЧСИ и изпълнителното дело, въззивният съд намира, че липсват допуснати процесуални и материалноправни нарушения.

При налагане на запов върху пенсията на длъжника ЧСИ е спазил разпоредбата на чл. 446 от ГПК. Видно от приложените заповрни съобщения, до ТП НОИ Сливен, ЧСИ изрично е посочил, че се налага запов на „секвестрируемата част от пенсията на длъжника“, а в съобщението до Юробанк България АД, ЧСИ изрично е посочил че: „заповът не следва да се изпълнява по отношение на несеквестрируемата част на доходите по чл. 446 от ГПК, ако са постъпили по банкова сметка, но не по-рано от един месец преди налагане на запова. Заповрното съобщение не поражда действие по отношение на помощите и обезщетенията по ал. 1от чл.446а ГПК изцяло, както и спрямо пенсията до размера на минималната работна заплата, освен за задължения за издръжка. Заповът не следва да се изпълнява по отношение на обезщетения,

детски добавки и всякакъв вид други несеквеструеми средства от социален характер, както и тези по чл. 520, ал.1 ГПК."

Що се отнася до начислените такси и разноски, длъжникът е уведомен за тях с ПДИ изх.№ 3744/12.01.2023г. ЧСИ правилно е изчислил норативно предвидената такса т.26 от ТТРЗЧСИ – пропорционално на събираемото вземане на взискателя А. Б. и ТД НАП.

По повод възражението относно изтекла погасителна давност спрямо вземането н акредитора за обезщетение за забава, следва да се отбележи, че от една страна преценката му не е част от изпълнителните функции на съдебния изпълнител, от друга – то е материалноправно, поради което не е предмет на разглеждане в настоящото производство и съдът не може да постановява по него, тъй като това правоотношение се урежда в отделно и самостоятелно исков процес.

Така жалбата се явява изцяло неоснователна и следва да се остави без уважение.

Ръководен от изложеното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 6977 от 06.02.2023г., допълнена със заявление вх.№ 10181 от 20.02.2023г. на И. Д. В. ЕГН ***** от с. Седларево, общ. Котел против действия по налагане на запор върху вземания на длъжника по изп. д. № 20229150402634 на ЧСИ рег. № 915 и район на действие района на СлОС, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____